

strøgne Bevillinger til Haandværket. Det forekommer mig, at det ærede Medlem tog noget for smaatskaaret paa Sagen. Det ærede Medlem fastholdt Ønskeligheden af og talte varmt for at bevare Bidraget til Urmagerskolen og til Barber-skolen. Det forekommer mig, at det minder noget om Manden, der ved en Ildebrand tog sig for at redde Seletøjet og Grimen, men lod Hesten staa. Det er virkelig for smaa Ting, synes jeg, at opholde sig ved. Urene gaa nok i Fremtiden, selv om Urmagerskolen skulde standse. Det er at haabe, at de, der ere interesserede i denne Sag, kunne holde dem i Gang. Og vi blive vel nok barberede alle, som ville, selv om Barberskolen skulde standse, Bevillingen er jo ny. Det forekommer mig, som sagt, at disse Ting ere for smaa at dvæle ved.

Det ærede Medlem talte saa om Statens Krudtværk og mente, at Posteringen paa Finansloven ikke var rigtig, saa at man ikke fik det rette Overblik over den hele Virksomhed. I den Anledning skal jeg udtale, at man har under Overvejelse at søge Budget og Regnskab for Krudtværket opstillede paa lignende Maade som for de andre tekniske Virksomheder, og jeg skal gøre, hvad jeg kan, for ved en Forhandling med Finansudvalget at fremsætte Forslag i den her angivne Retning.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Usse-rød Klædefabrik, som det ærede Medlem ogsaa dvælede en Del ved, skal jeg gøre opmærksom paa, at de Oplysninger, det ærede Medlem fremkom med, ere Oplysninger, min Forgænger som Forsvarsminister fremkom med forrige Aar under anden Behandling af Finansloven for 1910—11, der findes i Folketingstidenden for 1909—10, Sp. 3279—80. Men det ærede Medlem undlod at bemærke, at den forrige Forsvarsminister den Gang oplyste, at Fabrikken udover de som Overskud indbetalte Beløb siden 1867—68 har indvunden i alt 463,627 Kr. Et saadant Beløb repræsenterer nemlig den betydelige Stigen i Værdi af Bygninger, Maskiner og andet Inventar, som har fundet Sted siden da. Dette Beløb er yderligere, siden Minister Krabbe opgav Tallene her i Tinget, forøget med 63,796 Kr., hvoraf 41,778 Kr. ere anvendt til Bygninger og 22,018 Kr. til Maskiner og Inventar. Da Tilvæksten i Værdien baade af Bygninger og Maskiner og Inventar udelukkende bæres af Driften, forekommer det mig, at al Tale om Amortisering i dette Forhold maa være overflødig. Jeg tror heller ikke, det ærede Medlems Opfat-

telse af Virksomheden ved Usse-rød Klædefabrik er helt rigtig. Fabrikkens Ledelse udfolder til enhver Tid alvorlige Bestræbelser for at indføre en god Økonomi paa alle Punkter, og der er i de senere Aar foretaget ikke saa faa Forandringer i Driften, saa at den har kunnet give det økonomiske Resultat, den har givet. Der er bl. a. foretaget den Foranstaltning, at samtlige Arbejdere ved Fabrikken ere interesserede i, at den arbejder saa økonomisk som muligt, idet de alle oppebære et Udbytte, som fastsættes efter Overskuddets Størrelse, og denne Foranstaltning har vist sig at være heldig. Jeg gør endvidere opmærksom paa med Hensyn til Udgiftsbudgettet for denne Fabrik, at Udgifterne til Halle-kommissionen og til Klædeoplaget maa opretholdes, selv om Stofferne bleve fremstillede i private Fabrikker, og de belaste Budgettet med tilsammen et Beløb af 12,000 Kr. om Aaret. Naar der for Aaret 1912—13 er opført et i Sammenligning med de foregaaende Aar væsentligt mindre Overskud, skyldes det bl. a., at det til Pensionering af tidligere ved Fabrikken beskæftigede Arbejdere medgaaende Beløb, afvigende fra Praksis i tidligere Aar, er opført som Udgift for Fabrikken. Til Opførelse af Arbejderboliger og Indretning af et Forsamlingslokale for Arbejderne paaregnes at medgaa et Beløb af 34,400 Kr. Denne Foranstaltning skyldes humane og ikke forretningsmæssige Hensyn. Undladelsen af den vilde foranledige, at Overskuddet voksede til 77,312 Kr. Jeg tror, det ærede Medlem ved nærmere Overvejelse vil erkende, at den Anke, han rejste mod Fabrikkens Virksomhed, ikke er fuldt berettiget.

Jeg skal derefter gaa over til nogle Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch). Det ærede Medlem holdt en lang agitatorisk Tale, og overfor mig optraadte han som en Slags Forvandlingskunstner, idet han uden videre vilde forvandle mig til Højremand. Det minder mig noget om Erasmus Montanus, der jo havde den Evne at kunne forvandle Mennesker til alt muligt, til Sten og til Dyr. Heldigvis kunde han løse dem tilbage igen til deres oprindelige Væsen, og jeg vil anbefale det ærede Medlem, at han ogsaa lægger sig efter den Side af Kunsten. Jeg bliver ikke Højremand, fordi det ærede Medlem beskylder mig for at være det. Jeg bliver det, jeg er, og det, jeg har været i en lang Række af Aar, og mit politiske Standpunkt er saa vel kendt, at det ikke skader mig noget,